

Mál nr. 359/2014**M****og****vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.****Starfsmaður varð fyrir raflosti við að rafskera (fúga) járn.****Gögn.**

178. Málskot, móttækið 28.11.2014, ásamt fylgigögnum.

179. Bréf X, dags 5.1.2015, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 16.1.2013 vann M, starfsmaður vélaverkstæðisins V, við að rafskera eða fúga járn í sérstöku rými, suðuklefa, í vélsmiðju V. Fékk hann þá raflost sem leiddi til heilsutjóns. Rýmið sem um ræðir mun vera gámur opin í annan endann.

Í tilkynningu V til Vinnueftirlits ríkisins (VER) um atvikið, dags. 10.12.2013, segir að M hafi verið að „fúa í fúguklefa“. Hann hafi verið mjög sveittur og tekið af sér „hjálminn og hettuna“ og þurrkað af sér svitann í andliti. Hafi M sagst þá hafa fengið mikið högg og fallið við það að hafa fengið raflost frá „suðubúnaði“. Í kjölfarið var M ekið til lækni- og heilsugæslustöð. Í tilkynningunni segir enn fremur að tilkynning hafi ekki borist til öryggiseftirlits strax atvikið. Það hafi ekki gerst fyrr en M mætti aftur til vinnu. Því hafi tilkynningin ekki verið send VER fyrr en reyndin varð. Þá kemur einnig fram í tilkynningunni að M sé ófaglærður launþegi og hafa starfað hjá V lengur en eitt ár.

Í tilkynningu um slysið til Sjúkratrygginga Íslands (SÍ), sem er undirriðuð af V 11.12.2013 og af M 12.12.2013, segir svo, orðrétt: „Tjónþoli var að skera járn með rafmagni (fúga) í litlu rými. Mjög heitt var og tjónþoli var að hagræða eldvarnarhettu sem hafði runnið til vegna svita. Þá fékk hann raflost úr fúgutöng sem hann hélt á.“ Í sérstakri tjónstilkynningu M um slysið til X, dags. 9.12.2013, er tildrögum slyssins lýst á sama veg og í tilkynningunni til SÍ.

Í sérstakri skýrslu V um atvikið, dags. 5.12.2013, kemur fram að hún sé skráð eftir á þar sem atvikið hafi ekki verið tilkynnt öryggiseftirliti fyrr en mörgum dögum eftir að það átti sér stað. Þar er tildrögum slyssins lýst efnislega á sama veg og greinir í tilkynningu V til VER og fyrr er getið. Þess er þó einnig getið í skýrslunni að eftir slysið hafi M farið inn á vélaverkstæði þar sem hann hafi hitt verkstjóra og tilkynnt honum um atvikið. Verkstjórinn hafi svo beðið annan starfsmann að fara með M á heilsugæslustöð til skoðunar. Aðstæður á slysstað hafi ekki verið skoðaðar fyrr en eftir á og þá hafi ekkert athugasemmi verið að sjá og ekkert hafi heldur verið athugasemmi við skoðun á tækjum og búnaði. Engar niðurstöður eru tilgreindar vegna þeirrar athugasemmi sem fór fram að öðru leyti en því varðandi úrbætur sem gerðar eru til að koma í veg fyrir endurtekningu að fara skuli yfir vinnuáðstöðu með tilliti til atviks. Í lok skýrslunnar kemur fram að athugun á vinnuáðstöðum og búnaði hafi verið framkvæmd með sjónskoðun 23.-24.1.2013 samkvæmt skráningu öryggissérfræðings V sem einnig undirritar skýrsluna fyrir hans hönd.

M kveður ofsahita hafa myndast í rýminu þar sem hann var að störfum við skurðinn og því orðið rennandi blautur af svita og af þeim sökum þurft að hagræða búnaði sínum. Þá

hafi lofskiptir hjálmur ekki verið til staðar. Kveður M að aðstæður á vinnustað og búnaður hafi verið ófullnægjandi og óforsvaranlegur og til þessa megi rekja slysið. M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu V hjá X. X hefur hafnað bótakyldu. Kveður X að M hafi í umrætt sinn verið íklæddur sérstökum hlífðarbúnaði, m.a. þykkum rússkinnsjakka, hönskum, eldvarnarhettu og með suðuhjálmi. Kveðst X hafa eftir M að þar sem honum hafi verið orðið heitt hafi hann hagrætt hjálminum og hettunni á höfði sér með sömu hendi og hann hélt á spennuhafandi suðutönginni. Við þetta hafi hann rekið suðutöngina í höfuð sér og fengið högg eða raflost frá henni. Þá kveður X að suðuklefinn sé með hefðbundnum frásogsbúnaði og þar myndist enginn „ofsahiti“. Ennfremur hefði lofstkiptur suðuhjálmur engu breytt við þessar aðstæður. Með hliðsjón af því hvernig atvikið átti sér stað kveður X ekki efni til þess að V verði látinn bera sönnunarhalla í málinu þrátt fyrir að hann hafi ekki hlutast til um rannsókn opinberra aðila á slysinu. Slík rannsókn hefði engu bætt við það sem fram kom við skoðun öryggisstjóra V viku eftir slysið og aðstæður og búnaður mun enn vevra til staðar ef frekari sönnunarfærsla er þörf.

Álit.

Slysið varð snemma morguns miðvikudaginn 16.1.2013. Auk slysdagsins mun stefnandi hafa verið frá vinnu vegna slyssins fimmtudag og föstudag, en mætt svo í vinnu á mánudegi. Samkvæmt 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980, um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum skal atvinnurekandi án ástæðulausrar tafar tilkynna til Vinnueftirlits ríkisins öll slys þar sem starfsmaður deyr eða verður óvinnufær í einn eða fleiri daga, auk þess dags sem slysið varð. Það var hins vegar ekki gert fyrr en tæpum ellefu mánuðum síðar. Rannsókn á slysinu og tildrögum þess fór því ekki fram að tilhlutan VER. Ekkert hefur komið fram sem réttlætt getur hversu seint slysið var tilkynnt. Í samræmi við dómvenju hefur V við þessar aðstæður sönnunarbyrðina um það að slysið hafi borið að með öðrum hætti og það megi rekja til annarra atvika en M heldur fram. Í skýrslu V er vikið að því að fara skuli yfir vinnuástöðu með tilliti til slyssins til að koma í veg fyrir að það endurtaki sig. Engin hlutlaus rannsókn fór fram á hitamyndun í rýminu þar sem slysið varð né heldur hvernig frásogsbúnaði var háttáð í því þegar slysið varð. Engin haldbær gögn liggja fyrir um það að loftskiptur hjálmur hafi ekki haft þýðingu til að draga úr svitamyndun hjá M. Verður því að telja að V hafi ekki tekist að sýna fram á að slysið verði ekki rakið óforsvaranlegra vinnuádstæðna. Af þessu leiðir að V ber fébótaábyrgð á líkamstjóni því sem M hlaut við slysið. Ekkert liggur fyrir um það í gögnum málsins að slysið verði rakið til háttsemi M sem verður metin honum til stórkostlegs gáleysis þannig að réttur hans til skaðabóta skerðist, sbr. 23. gr. a skaðabótalaga nr. 50/1993, sbr. 1. gr. laga nr. 124/2009 um breytingu á þeim. Að öllu framangreindu virtu telst líkamstjón M að fullu bótaskyld úr ábyrgðartryggingu V hjá X.

Niðurstaða.

Líkamstjón M bætist að fullu úr ábyrgðartryggingu V hjá X.

Reykjavík, 20. janúar 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.